

KENNETH KRABAT

Jeg ved
dette er et barskab
-
jeg kan umuligt vide det
men jeg ved det
-
det er drømmen
om et barskab -
tilsyneladende
idet det er indkapslet i
is

En ganske svag person
kommer mig imøde
i glasset
som dækker isen -
utydelig
men genkendelig

Ham
ved jeg hvem er -
gør jeg ikke ?

Han strækker sin
hånd
gennem glasset -

vi rører håndflader
på det kølige glas
og jeg ser hvorledes
isen
smelter på indersiden
ganske tynd
er den

Jeg kan næsten skubbe
hånden - min
gennem glasset
og prøver

-
istedet falder
isen
bagover
falder
bagover
isen -
bekræfter min første
formodning

Dette er et barskab
og jeg er
så forfærdelig tørstig -

så tørstig
at samtlige Saharas klichéer
må tages i brug -
også den om fyren
som efter fem dage
på knæ
gennem sandstorm og hede
ikke kunne få serveret
øl
i oasen
fordi han var mindreårig
efter gældende regler
-
men jeg er gammel nok
til det hele -
vil gerne have noget
at drikke -
skal nok finde vej
ind
-
skubber på glasset
og pludselig er
skabet rundt -
for det drejer
rundt
om en egen akse
langsomt
med al tiden i verden
og ikke min tørst
at tage hensyn til

Jeg prøver at hjælpe til
skubber på skubber på
men det hjælper ikke

-
det drejer
af sig selv
og for sig selv
og mens det drejer
vælter alle glassenes
isflager
bagover indad
og lægger sig som
sandwichpålæg
oven på hinanden

Jeg venter
men overraskes
på trods
og vækkes
da den sidste flage
falder
ud
jeg
griber
efter
den
jeg griber efter
den

-

som at forsøge at standse ægget
der vil ramme gulvet

-
flagen
pulvariserer
og drysser væk
mellem mine fingre
men skabet er
åbent
og jeg møjer begge arme ind
jeg møjer begge arme ind
ind i skabet
ind i barskabet
ind efter flaskerne
flaskerne
ind efter
og jeg får fat i én
med begge hænder
og nu vil jeg
men en ståldør
falder langsomt
og jeg ser den
falder langsomt
og jeg ser den men vil ikke slippe
flasken
falder ned og låser

lås lås låser
mine arme fast
i åbningen
oven på isen-
her er sgu koldt
her ér
fandeme koldt
og nu begynder skabet at dreje
igen
-
jeg ville have noget
at drikke -
jeg vil -
for jeg er stadig så
ind i helvede
tørstig
tørstig
tørstiiiiiiiiig